

Entrevista a Àngel Colom i Josep Guia

Dos corredors de fons

La foto de l'espai independentista ha quedat profundament modificada després de l'anunci de Terra Lliure de deixar d'actuar i entrar en ERC acompanyada per un sector de Catalunya Lliure. EL TEMPS ha parlat amb Àngel Colom i Josep Guia, que no comparteixen la mateixa foto.

Confirmat ja l'ingrés d'un important contingent de militants independentistes al si d'Esquerra Republicana de Catalunya provinents de Terra Lliure i del seu braç polític, Catalunya Lliure, EL TEMPS ha parlat amb els dirigents dels dos partits per veure quines transformacions ha aportat la nova situació i quines conseqüències futures pot tenir dins l'espai polític de cadascú. Àngel Colom, secretari general d'ERC, i Josep Guia, líder del sector que continuarà en Catalunya Lliure, ens expliquen la seva visió i anuncien en cada cas, transformacions i evolucions polítiques novedoses. Primer, Àngel Colom:

—*¿Com s'ha dut el procés?*

—La primera reunió oficial es va celebrar la setmana passada a Perpinyà, entre ERC i ex-militants de Terra Lliure i de Catalunya Lliure. Durant set hores vam estar discutint les propostes que ens feien i van demanar l'ingrés en el partit. Per part d'ERC, com que ha quedat clar, d'una banda, que l'organització Terra Lliure es dissol i que un sector de militants de Catalunya Lliure decideixen incorporar-se d'una manera honesta al projecte democràtic i pacífic per aconseguir la independència del país, no hi va haver cap més condició. D'altra banda s'acordà que algú d'ells tingués una plaça en la direcció del partit. Ens va semblar important que un grup tan important de gent, amb una trajectòria política molt clara, en alguns casos d'anys de servei a la causa de l'alliberament nacional estigui representada dins ERC. Aquest grup de militants representa alguna cosa més que el nombre de gent i per això he presentat al comitè executiu de dilluns passat una proposta que deixi clara la incorporació d'alguns d'aquests membres a la direcció del partit, perquè quedi clar amb vista enfora que s'incorporen amb tots els honors a ERC, amb plenitud de dret.

—*¿I la situació de Pere Bascompte,*

actualment refugiat a Catalunya Nord?

—Espero que en poc temps Pere Bascompte pugui tornar al sud, a continuar treballant des del lloc que ell consideri convenient pel procés d'independència. Les gestions estan iniciades i desitjo que arribin a bon port.

—*¿A on s'han fet les gestions, en el govern autonòmic o en el central?*

—El govern autonòmic no està pel mig.

—*¿Vistos els resultats del procés, quina valoració en fa?*

—El més important és que s'ha acabat Terra Lliure. S'ha acabat una opció que ja era poc significativa però que, malgrat tot, deixava una situació que preocupava, que podia ser utilitzada pel mateix estat com un espantall per a un sector ampli de la població, per mantenir la seva estratègia d'equiparar l'opció independentista amb una opció violenta. Això s'ha acabat. S'ha acabat la violència d'un sector, el que la propugnava des de l'òptica de l'emancipació, però per desgràcia la gran violència no s'ha acabat a Catalunya. Em refereixo a la violència d'estat, que manté plena vigència a Catalunya, amb tota la seva força, i no ho deixarà de ser fins que Catalunya recuperi la seva llibertat.

—*Un sector de Catalunya Lliure, encapçalat per Josep Guia, no ha volgut entrar en ERC. ¿Què ha passat?*

—Em sap greu. Penso que és un moment oportú per intentar confluïr tothom en una estratègia que estic convençut que és útil i positiva per a l'objectiu final. Però ho respecto perquè és un debat que s'ha fet democràticament en el si d'una organització, i el resultat ha estat contrari a la integració. Em sap greu perquè potser s'hauria accelerat una mica més el procés, però continuem oberts a una possible reconsideració futura. El que segur que no tindrem des d'ERC és una actitud de confrontació, el nostre adversari polític és Madrid, és el govern espanyol. ERC treballarà en positiu, amb voluntat

de sumar i no de restar, i estic convençut que ens trobarem.

—*¿I del "joc brut" de què l'ha acusat Josep Guia?*

—No n'hi ha hagut, de joc brut, i em consta que ell ho sap. Em dol que ho digui quan sap que ERC ha estat aliena al procés.

—*¿Com afectarà al si d'ERC la nova entrada de militants?*

—Crec que la reforça, bàsicament per dues raons. Una de sociològica. Els ciutadans de Catalunya penso que valoren positivament el fet que ERC hagi estat el receptor de l'acabament de la violència i això reforça políticament. I en segon lloc, també reforça perquè s'han incorporat militants de molta vàlua del nacionalisme català. I globalment, ERC es consolida com la casa comuna del procés cap a la independència.

—*Amb les noves incorporacions, ¿ERC es planteja intervenir al País Valencià?*

—Des del congrés de Lleida fins ara, reconec que no ha estat una de les prioritats l'actuació en tot l'àmbit de la nació. Sempre hem tingut la voluntat, perquè en tant que partit independentista, és indesitjable la intervenció a tota la nació. La incorporació d'aquests sectors comportarà una prioritització, potser més immediata, de l'actuació nacional. Concretament, he proposat al consell executiu que Josep Aixalà, un dels nous incorporats i ex-dirigent de CL, que assumeixi la presidència d'una ponència que es crea al si del partit, per a estudiar i establir una estratègia única de tota la nació. Aquesta ponència incorporarà gent de Catalunya Nord, les Illes i gent del País Valencià que vol participar-hi, i un cop aprovada, el partit intentarà dur-la a la pràctica.

—*¿Aquí ERC pot fer un canvi important, ¿però potser també difícil?*

—Al País Valencià la situació és més confusa. D'alguna manera encara es viuen les conseqüències de l'escissió en-

"S'incorporen amb tots els honors".

JORDI MORERA

tre UPV i el PVN, i ERC no hi té una presència directa com té a les Illes. Amb la incorporació dels nous sectors és possible pensar que hi hagi també alguna presència directa. El que vull deixar molt clar és que ERC no deixarà penjada ni la gent nacionalista del País Valencià, ni la de les Illes, ni la de Catalunya Nord. Ens farem corresponsables i en la mesura de les nostres possibilitats intervindrem políticament a tota la nació. El que cal discutir és com fer-ho de tal manera que això reforci tots els projectes en marxa i no interfereixi altres projectes en curs.

—*El procés que ha viscut ERC també ha provocat reaccions en altres forces polítiques. ¿Què en pensa de les paraules del president Pujol?*

—A mi m'ha sorprès que el president es posí tan nerviós. Els nervis l'han fet dir coses que no havia de dir. El president ens té acostumats a discursos poc ortodoxos, que tan bon punt diuen una cosa i al cap de pocs segons diuen el contrari, com en el discurs que va fer a Lloret. En pocs segons de diferència va dir "desconfieu d'aquests que són radicals" i a continuació va dir que "els radicals som nosaltres, CiU". I ho diu qui ha actuat políticament sense cap projecte concret i fent ziga-zagues permanents. El senyor Jordi Pujol és un gran mestre de l'il·lusióisme, fent creure coses que no són, ha avançat propostes genèriques que després en la pràctica no solament no s'han consolidat, sinó que han anat en sentit contrari. Per totes aquestes raons, tot i

que em sorprèn els seus nervis, els trobo molt positius. Vol dir que ERC ha fet diana el pujolisme. Hem començat a desmascarar aquest gran il·lusionista que feia viure Catalunya en una situació de cartó pedra. Som corredors de fons, el relleu de CiU i preveiem fer fora Jordi Pujol de la presidència de la Generalitat, per portar Catalunya a la independència.

—*Per contra, des del PSC s'ha criticat la reacció del president, però no el procés que ha viscut ERC.*

—És curiós, però estic content de veure que el PSC sembla que veu amb bons ulls el procés. M'agradaria que, a això, hi acompanyessin una reflexió autocrítica sobre el paper de cessió voluntària de la defensa dels drets d'aquest país que han fet en els darres anys, que culminés amb el reconeixement del dret a l'autodeterminació, separant-se progressivament del PSOE. Només d'aquesta manera poden recuperar l'espai del catalanisme progressista, però si no és així, no ens entendrem amb aquest sector tampoc.

—*¿ERC intentarà acostar-se més a grups com puguin ser la Crida, l'ADOC o d'altres?*

—Això dependrà de les seves decisions. No vull jutjar res d'avançada. Pel que fa a la Crida, continua sent molt positiu que existeixi com a moviment independent i m'agradaria estrènyer aviat les relacions polítiques amb ells. D'altres entitats no puc dir res, però penso que és bo que en un futur tothom vagi tendint a enfortir una direcció unificada. ERC sem-

pre ha donat suport a l'ADOC i al COC, i formen part de les nostres prioritats polítiques.

—*Dins el món de l'olimpisme català ha destacat la persona de Josep Miró i Ardèvol. ¿Han tingut contactes amb ell?*

—No, cap contacte.

—*Entre Miró i Ardèvol i Josep Guia, ¿de qui està més a prop?*

—Em sento a prop de totes les persones que treballen des d'òptiques diferents per aconseguir objectius nacionals. M'agradaria que en un futur, ells i molts més, treballéssim en un mateix front.

—*Finalment, tenim a prop les eleccions autonòmiques del Principat, ¿com les veu venir ERC?*

—Encara és d'hora, ni tan sols sabem si el president les avançarà, cosa que considero una frivolidat, tret que vulgui jugar amb avantatge. En aquestes eleccions s'obrirà el debat per primera vegada sobre el futur de Catalunya. Debat que partirà de la revisió de quinze anys d'autogovern i de la constatació que el marc estatutari està esgotat i que cal fer un altre pas. Aquest pas que ERC proposarà en aquestes eleccions és un projecte d'estat, en tots els àmbits. Definirem un model d'estat europeu que pugui participar en la refundació d'Europa que s'està produint.

—*Per acabar, ¿és possible que Pere Bascompte entri al Parlament el 1992?*

—És massa d'hora per parlar-ne.

Pere Martí